

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

VEERTIENDAAGS TIJDSCHRIFT
v.u. m. meuis
e. van evenstraat 20
3000 Leuven

JAARGANG 4 - NR. 14
20 maart 1978

REDAKTIE & ADMINISTRATIE
11 STUC - E. VAN EVENSTRAAT 20
3000 LEUVEN
tel. 016/22.44.38

editoriaal

Het einde van het academiejaar is wederom in het zicht - althans wat betreft de studentenwerking - en traditioneel worden dan in het merendeel der faculteitskringen de nieuwe studentenverantwoordelijken verkozen of aangeduid.

Op dat moment past het vooraf e-ven over onse schouder heen te kijken naar wat voorbij is ... werden de beloften ingelost en de plannen gerealiseerd; waar liep het fout en waarom; wat was de moeite waard om verder te zetten.

Op deze vragen dient een degelijk uitgewerkt antwoord gezocht en geformuleerd te worden, dat dan mede de basis vormt voor een realiseerbaar programma-aanbod.

Opdat elkeen weet en doet wat van hem/haar verwacht wordt (binnen het nieuwe kringbestuur), is het noodzakelijk dat de 'oudgedienden' een duidelijke "taakomschrijving" (taak, bevoegdheid, verantwoordelijkheid, gevraagde tijd en inzet meegeven. Zo kunnen later misverstanden, wrijvingen en ongenoegen vermeden worden ... en wordt anderszins wat meer garantie geboden dat de verschillende verantwoordelijken en medewerkers samen een hechte, werklustige en vertrouwen-genietende vriendengroep vormen die een gans jaar lang de kring dient recht te houden en zo mogelijk wat hoger op te trekken.

Ervaring speelt hierbij een minder - zij het niet te verwaarlo-

zen - rol dan de "belangeloze inzet, engagement, verantwoordelijkheids- en samenwerkingszin ...". Het zijn nu net die eigenschappen die we nog slechts in geringe mate aantreffen bij de doorenee - student ... en die we daarom in voldoende mate moeten terugvinden bij hen die de basispeilers voor een goedwerkende en continue-volgehouden kringwerking vormen. Indien een voldoende ruim aantal studenten bereid zijn om elk een stuk kringtaak op zich te nemen, kunnen de faculteitskringen weer openbloeien en krijgt de studentenwerking opnieuw zin en kracht.

We wensen hier tevens te pletten voor het zinvol verkieszen of aanduiden van de studentenafvaardigden voor facultaire en departementale inspraakorganen en naar interfacultaire raden (ASR). Zij dragen een speciale verantwoordelijkheid en de controle over hen is vaak moeilijk realiseerbaar. Bekwame, vertrouwensvolle en geëngageerde personen zijn de enigen die voor deze functies in aanmerking mogen komen ... en 't moment om daarover eerlijk te bslissen is NU aangebroken.

Deze verkiezingen - die zouden moeten openstaan voor ALLE studenten - gepaard gaande met eerlijke campagnes en op basis van degelijke programma's kunnen het stuwpunt en het fundament vormen van een goed kringjaar. Een uitdaging ... !

TESISSTUDENTEN-DOPPERS NAAR EEN OPLOSSING: HOE EN WANNEER?

In de vorige Veto pronostikeerden we dat er een oplossing voor het thesisdoppersprobleem zou komen in de laatste week van februari. De praktijk leert ons echter dat je best geen weddenschappen afsluit over administratieve en staatszaken. Veertien dagen later is er nog altijd geen definitieve regeling, hoewel hardnekkige geruchten de ronde doen dat er een oplossing voorhanden is. Wat ervan geweten is, enkele bedenkingen geven we hieronder.

SCHORSINGEN

Principieel blijkt de RVA er mee in te stemmen de huidige geschorste thesisdoppers weer op te nemen en te laten genieten van werklozensteun (tussen einde februari en nu zijn er geen geschorsten meer bijgekomen). Vraag is hoelang deze opheffing van de schorsingen zal duren. Van de twee voorstellen, nl. opheffing van de schorsingen tot einde juni '78 en hetzelfde maar tot juni '79, leek de RVA in eerste instantie enkel geneigd het eerste aan te nemen. Maar wat is hiervan het gevolg? Wanneer de schorsingen weer ingevoerd worden in juli '78 zijn hiervan de thesisdoppers die tegen den niet klaar zijn met hun thesis de dupe én de huidige laatstejaarsstudenten die wegens de overbelasting onmogelijk hun thesis in juni kunnen indienen. De voorgestelde oplossing is dus alleszins halfslachtig, die eigenlijk niets oplost aan de grond van de zaak: thesismakers zijn al dan niet beschikbaar voor de arbeidsmarkt; rond deze interpretatie(wijziging) draait het hele vraagstuk.

Wat het dopkomitee eist is een duidelijke definitieve regeling met onduidelijke juridische grondslag. Het thesisdoppersprobleem is niet enkel een zaak van de RVA, maar kadert in het algemene tewerkstellingsbeleid. Daarom stuurde het aktiekomitee een brief naar minis-

ter Spitaels. Hieruit enkele uit-treksels:

"...Aangezien thesisdoppers beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt, aangezien de beperkte inschrijving voor de thesis op de rol van de universiteit niet inhoudt dat men enig dagkollege volgt en dus een administratieve formaliteit is, en aangezien schorsingen in de huidige conjunctuur neerkomen op een beroving van alle inkomsten, juist omdat er een gebrek aan tewerkstellingsmogelijkheden is, achten wij die schorsingen voltrekt onaanvaardbaar. Temeer omdat die schorsingen op de meest willekeurige wijze en halverwege het academiejaar zijn gebeurd. Mensen die hun thesis maken na de normale studieperiode zijn uitkeringsgerechtigde werklozen van zodra zij bereid zijn een passende betrekking te aanvaarden, hun stage te doorlopen of tewerkgesteld te worden in het derde arbeidscircuït. De huidige schorsingen ... moeten volgens ons trouwens worden gezien in het kader van een toenemende afbraak van sociale rechten en verworvenheden." ... "De regeling die vóór de schorsingen van toepassing was moet in voege blijven tot er een definitieve en onduidelzinnige juridische regeling getroffen is." Er wordt dan een onderhoud geëist met de minister op woensdag 15 maart.

THESISPROBLEEM

Het thesisdoppersprobleem hangt uiteraard samen met de uiteenlopende fakultaire thesiprocedures. Hiervoor moet dringend een oplossing komen, wat trouwens ook een eis is van het dopperskomitee. Bij het overleg tussen de verschillende betrokken partijen, steunde prof. Servotte het voorstel om de schorsingen op te heffen tot einde juni '78. Zijn argument was dat het thesispbleem binnen de unief in het volgende academiejaar kan opgelost zijn. Inderdaad kan het dan geregeld zijn door bv. de thesis verplicht te beëindigen binnen de normale studieduur door het programma van de 2de lic te verlichten "(bv. door het verplaatsen van een aantal colleges naar vorig jaar)" (voorstel Akademische Raad 13.02.78). Daarmee wordt er wat meer thesiruimte gegeven in de 2de lic, maar wordt het programma van 1ste lic verzwaaard. Het probleem wordt dus maar verschoven. Verder is het wel mooi te constateren dat de oplossing van het thesispbleem hoofdzakelijk op de schouders van de studenten wordt gelegd, bv.

de student zou in eerste lic al een promotor moeten zoeken, en voorgesteld wordt het eindexamen overal te koppelen aan het afleggen van het eindexamen. Er wordt ook gesproken van geen te hoge kwaliteitseisen te stellen aan de thesis. Willekeurige vraagtekens die hierbij opkomen zijn: wat is de betekenis, het nut van een thesis? Wat en hoe is de rol van de promotor of algemeen: de begeleiding? Hoe moet de thesis gezien worden in de algemene opleiding? Welk is het gewicht dat eraan toegekend moet worden in het totale studiepakket? Studieverzwaring, verlichting? Deze vragen werden ook opgeworpen tijdens het Kolloquium van Kringraad op 8.03.78. Wil men tot een "goede" thesisplossing komen lijkt het alleszins niet mogelijk dit in volgend academiejaar te realiseren (wat trouwens met de laatstejaarsstudenten van dit én volgend academiejaar?).

vervolg: p.2 bovenaan

vervolg van p.1

Een definitieve oplossing van het hele thesivraagstuk zal nog drukke onderhandelingen vragen én met de RVA, met de minister van te-

werkstelling, met de unief 'en mogelijk het ministerie van onderwijs.

mm - bpa

EXAMENS... ZE ZIJN ER WEER

Sedert enkele jaren genieten we van het *voorecht* zo ergens rond Paven examens te mogen afleggen. "Voorexamens" noemen ze dat!

De academische overheden moeten die nieuwe situatie nog niet helemaal verwerkt hebben, want de begeleiding en de informatie met betrekking tot die eerste examenperiode staat nog nergens.

Wij van onze kant vonden het om die reden des te meer nuttig en nodig enkele tips en beschouwingen hieromtrent naar te schrijven... en dit op het gevaar af in mei misschien in herhaling te moeten vallen.

Het is niet aan mij om hier een aantal concrete gedragslijnen rond studie- en examenstrategie mee te geven. De Dienst voor Studie-Advies en een 'aantal' profs en assistenten in je eigen faculteit kunnen je daarbij beter helpen.

Alleen, hou er rekening mee dat je over 'een zee van tijd' beschikt voor meestal maximum 4 examens, waar je in de juni-zit-tijd veel meer vakken dient af

te leggen op relatief veel minder tijd. Het is een goed moment nu, om je voor te bereiden op de zware examenperiode op het eind van het jaar.

Het examenreglement geeft een samenvatting van rechten en ook van plichten. Het is in je eigen belang dat je deze kent; lees daarom aandachtig de gele pagina's (p. 22 e.v.) in je College-rooster.

Enkele aandachtspunten daaruit: de voorexamens zijn definitief, niet verplicht en maken officieel deel uit van je eerste gewone examenperiode;

bij mondelinge examens heb je recht op minimum 20 'schriftelijke voorbereidingstijd'; weet dat je voor examenonregelmatigheden kan afgewezen worden (het jaar overdoen) of met de niet-geslaagden gelijkgesteld kan worden (herkansing in september). En vanaf dit jaar werd gevraagd de controle te verscherpen!

verwittig steeds de ombudsman wanneer je niet deelneemt aan een examen (waarvoor je ingeschre-

ven bent); wijzigingen in de examenregeling worden mogelijk gemaakt voor uitzonderlijke situaties (overmacht) en moeten immer via de ombudsman aangevraagd worden. Maak er geen misbruik van! de ombudsman/vrouw is dé bemiddelaar tussen examinatoren en studenten; met je klachten over het examenverloop kan je steeds bij

hem/haar terecht evenals bij de decaan en voorzitter van de examencommissie.

En als je dan echt niet meer zonder opwek-, kalmeer- of slaapmidde-len kan, loop dan steeds vooraf even langs bij een arts.

Succes ermee!

Medisch Centrum voor Studenten, Ladeueneplein 16	22.51.88
Dienst voor Studie - Advies, Montstraat 24	22.56.84
Sociale Dienst, Jan Stasstraat 12	23.53.74
Universitaire Parochie, Jan Stasstraat 2	22.78.08
Kringraad / A.S.R., Van Evenstraat 2D ('t STUC)	22.44.38

MET EGMONT NAAR DE STUDENTEN

Nu het parlement haar "vertouwen" heeft geschonken i.v.m. het Egmontpakt, lijkt het meer dan ooit nodig na te gaan welke de implicaties ervan zijn voor het toekomstige België. Dit is ook de bedoeling van A.V.O. dat op zo breed mogelijke schaal de studenten van alle mogelijke strekkingen hierover wil informeren. Juist omwille van die brede opstelling van A.V.O. stemde de Veto-redactie ermee in deze groepering aan het woord te laten in volgende bijdrage.

Verdere informatie over Egmont verspreidt A.V.O. via diverse pamfletten.

A.V.O.

Eerst even voorstellen. A.V.O. staat voor "Aktiegroepering Vlaamse Opbouw" en werd opgericht aan vier universiteiten (Leuven, Brussel, Antwerpen en Gent), met de bedoeling als *onafhankelijke, ongebonden* groepering de Vlaamse studenten, aan de hand van objectieve informatie inzicht te verschaffen in de "Egmontproblematiek" en bewust te maken van het fundamenteel belang ervan voor de uitbouw van een volwaardige Vlaamse gemeenschap.

De "onafhankelijkheid en ongebondenheid" van A.V.O. heeft een dubbele bedoeling:

1. REPRESENTATIVITEIT, nl. met onze aktie een zo ruim mogelijk studentenpubliek bereiken, wars van elke indeling in vakjes, inhoudsloze categorieën of nutteloze zuilen, op grond waarvan je volkomen willekeurig en neergeleng het anderen past, nu eens zwart of rood, dan weer groen of blauw... wordt gekleurd. Wij laten ons dat zand niet in de ogen strooien. A.V.O. wenst door de studenten en de publieke opinie in het algemeen te worden beoordeeld op grond van de informatie die zij de studenten ter overweging aanbiedt, en die gefundeerd is op een analyse van objectieve feiten, gebeurtenissen, in casu vooral wetteksten en politieke akkoorden.

2. Een poging doen om de genoemde "VERZUILING" (een levengevaarlijke plâag die blijkbaar ook de universitaire samenleving in haar doen en laten heeft aangetast) en haar nefaste gevolgen te bestrijden. Die verzulling vooral, is de oorzaak van een "pakt", een "pacifikatie" en een "vereenvoudiging van onze openbare instel-

lingen"; die verzulling vooral, is de oorzaak van de politieke verdeling van het land onder CVP (Vlaanderen), de PSB (Wallonië) en het FDF (Brussel en randgebied), een verdeling waarvoor Brabantse en Brusselse Vlamingen "als pasmunt" werden gebruikt; die verzulling vooral, is de oorzaak van een allergie bij bepaalde progressieven voor al wat zij "Vlaamsradikaal", "Vlaams-extremistisch" of "flamingant" noemen. A.V.O. is van oordeel dat die ongegronde en zelfs inkonsequente afzijdigheid uitsluitend en eens te meer koren op de molen is van groeperingen als VMO en geestesgenoten, die met de Vlaamse Beweging - en wie de geschiedenis ervan grondig kent, kan dit niet loochenen - geen uitstaans hebben. Wij verwijzen graag naar recente artikels als "De progressiviteit moet aan het verzet deelnemen" (J. KRUIHOF - De Nieuwe) en "Het Egmontakkoord: een uitdaging voor links in Vlaanderen" (E. CLIJSTERS - De Nieuwe Maand) - cfr. ook de standpunten van Werkgroep Arbeid, RAL, VVS, Komitee voor Democratisch Federalisme... Hiermee willen we aantonen dat progressief Vlaanderen misschien toch niet afzijdig is gebleven in deze zaak (?).

Eng nationalisme of chauvinisme heeft - voor wat de Vlamingen aangaat - met de Egmontproblematiek niets te maken. Het gaat hier om ZELFRESPEKT, en om een OPEN, VOLWASSEN houding van de Vlaamse gemeenschap nu en in de toekomst. Dit politiek akkoord van de Belgische pacifikatie-elite legt immers structuren vast die bepalend zullen zijn voor de toekomst van

onze gemeenschap. Een konsekwent doorgevoerd zelfbestuur is de noodzakelijke voorwaarde voor de verwezenlijking van het zelfbeschikkingsrecht. De doelstellingen van de Verenigde Naties zijn: "...2. Tussen de volken vriendschappelijke betrekkingen tot stand brengen, die zijn gegrond op eerbied voor het beginsel van gelijke rechten en het zelfbeschikkingsrecht der volken" (art. 1 van het Handvest der V.N.). *Volwaardige solidariteit* tussen het Vlaamse en Waalse volk (en andere!) kan maar bestaan als ze zichzelf besturen en tot zelfbeschikking zijn gekomen.

Brengt dit pakt voor beide volksgemeenschappen van dit land (voor de nationale hoofdstad en de Duitstalige regio), VOLWAARDIG én EVENWAARDIG zelfbeschikkingsrecht waardoor beide cultuurgemeenschappen harmonieus en in vrede kunnen samenleven binnen het Belgisch staatsbestel, met wederzijds respect, zodat eendrachtig de grote problemen kunnen worden aangepakt?

In alle objectiviteit moet hierop negatief geantwoord worden (zie de debatten in de Kamer - 1 en 2 maart, en in de Senaat - 8 en 9 maart jl.); de partijvoorzitters beweren zelf dat dit pakt nog maar de eerste stap naar federalisering is. Waarom? Als dit "de meest ingrijpende hervorming is van ons staatsbestel sinds 1830", waarom moeten er dan nog "stappen" volgen? Een grondwet wijzigt men niet om de vijf jaar! Brengt dit pakt de beloofde "vereenvoudiging van onze openbare instellingen" waardoor de burger een beter inzicht krijgt in het politiek besluitvormingsproces? De wijze waarop 37 dagen na de verkiezingen van 17 april 1977 - waarvan de inzet eerder de sociaal-ekonomische toestand was - plots het Egmontpakt afgesloten werd in de vorm van een regeerakkoord, zonder inspraak van het Parlement, doet terecht vragen rijzen over het democratisch karakter ervan. Wie staat er nog versteld over het latente wan-

trouwen van de Belgische burgers (ook van de studenten) tegenover de wijze waarop hier politiek bedreven wordt. (Recente opiniepeilingen tonen aan dat slechts 1 op 10 Belgen de onderhandelingen rond het Egmontpakt regelmatig gevolgd heeft, wat voor de machthebbers eigenlijk niet ongelegen komt...)

Worden veeleer door dit akkoord de *bestaande machtsverhoudingen* in het Belgisch staatsbestel niet bevestigd, vastgelegd zodat een hypothetiek gelegd wordt op mogelijke evoluties in de toekomst. Is het niet daarom dat de Vlaamse Beweging moet worden verdeeld en de Waalse zoetgehouden? Is het daarom dat "gewesten" én "gemeenschappen" nodig waren, dat kulturele, taal- en aanverwante problemen zo nodig gescheiden moesten worden van sociaal-ekonomische problemen?

...Als het waar is dat dit land alleen maar regeerbaar wordt als het agressief expansionisme van de franstalige bourgeoisie, d.w.z. van een extremistische minderheid gekompenseerd wordt door de inschikkelijkheid van de Vlaamse meerderheid (61,2% van de Belgische bevolking, 65,2% van de beroepsbevolking, 56% aandeel BNP) ... dit in 1978...

Als dat waar is - en hiermede zijn wij duidelijk subjectief - bestaat dan niet het gevaar dat over 20 jaar (wanneer het inschrijvingsrecht zal uitgedoofd zijn en men met nieuwe sociologische realiteiten gekonfronteerd zal worden!), dat men in onderhandelingen voor verdere stappen naar... federalisering, als *paradoxaal resultaat* van de "Egmontpacifikatie" in dit land een onafwendbare breuk tot stand zal zien komen?

In deze hypothese is het duidelijk dat Brussel én een groot deel van Vlaams Brabant (de "corridor") als franstalig gewest en gebied voor Vlaanderen zal verloren gaan.

Bruno Maes, AVO-VUB
Erik Bruylant, AVO-KUL

vervolg: p.7

Het gebeurt zelden dat dit blad zich diep ingraaft in het verschijnsel waarvan het produkt heet te zijn, de Lewense studentenbeweging. Het afschrijven van vele individuen als apathisch betekent immers niet dat er niets beweegt aan deze universiteit, waarover heelder verslagen geschreven worden en reeds verschenen zijn. Dat mag dan op zichzelf een positief feit heten, het verbiedt ons niet af en toe ook eens stil te staan bij het geheel van al die verschijnselen en de vorm, de inhoud en vooral de weerklankmogelijkheden ervan in oogschouw te nemen. De bedoeling van dit artikel is dan ook de diepere gronden van onze dagelijkse daden - en dispuuten - na te gaan, zij het op een niet noodzakelijk filosofische wijze. Want bezinning mag dan vaak soelaas scheppen, het resultaat van het hierop wegende navelstaren is, in tegenstelling tot de niet zeldzame triomfalistische verslagen, een realiteit van grijze tint.

dualiteit

De zaak de Batselier heeft nogmaals en schrijnender dan ooit aan het daglicht gebracht welke diepe scheur de Lewense studentenbeweging tegenwoordig splitst. We hebben (nogmaals) meegemaakt hoe door twee groepen, of beter gesteld (en ook erger) twee instanties, ja zelfs instituties, het parool van alle studenten werd opgeëist. Dat beiden "de stem van alle studenten" vertegenwoordigden en tegelijkertijd mekaar tegenspreken, was blijkbaar niet iets dat tegen de regels van de logica indruiste, wat betekent dat we vandaag in Leuven twee studentenbewegingen hebben, die hun beste pijlen op mekaar afschieten, een unikum waar sociologen nu en historici over honderd jaar een kluit aan kunnen hebben, maar waarachter we toch de nodige sceptische vraagtekens moeten stellen. Want als die toestand beantwoordt aan de realiteit, dan is de student anno 1978

een schizofreen, een draak met twee koppen, een windhaan met twee kammen, die we best niet zo als Fonske voorstellen, maar eerder zoals de Romeinen dat met hun god Janus deden: een beeld met twee gezichten.

De tweespalt, zeg maar het konflikt, spitst zich toe tussen de aktiekomitees, de fronten en verscheidene vrije verenigingen enerzijds en de kringen anderzijds (dit is wel vrij veralgemeend, maar ook in concreto komt het vaak daarop neer).

De dualiteit tussen de twee dateert reeds uit een vrij verleden (Jewel, 1968) en beiden zijn zo geïnstitutionaliseerd dat de verschillen bijzonder diepgaand zijn geworden. Procedure, werking, uitvoering en sfeer zijn zo ver uit elkaar gegroeid, dat de link die er tussen beiden zou moeten zijn, onbestaande schijnt te zijn. Laten we er daarom even dieper op ingaan.

aktiekomitee - kringen

De aktiekomitees zijn samengesteld op basis van vrijwilligers. Elke aktie bereikt een groep geïnteresseerden of belanghebbenden, waaruit de komitees hun leden rekruteren. De interesse is ook het criterium bij het voeren van akties. Het zijn de geïnformeerden die beslissen en de voorstanders van de aktie die ze voeren. Deze geïnteresseerden (en dus geïnformeerden) zijn in de ogen van de aktiekomitees representatief genoeg om in naam van alle studenten te spreken, dus ook in naam van de niet-geïnteresseerden. Dit criterium van interesse, dat automatisch een standpuntname tot gevolg heeft, verklaart trouwens ook het engagement van de aktievoerenden en van daaruit de vrij radikale manier waarop de meeste aktie gevoerd worden.

De kringen van hun kant werken op basis van verkozen vertegenwoordigers, die regelmatig, via o.a. algemene vergaderingen, hun visies en standpunten toetsen aan de mening van hun kiezers. Het criterium dat hier geldt is dan ook niet in de eerste plaats de geïnteresseerdheid, dan wel de mening van de gehele achterban, al impliceert de mogelijke steun van deze uiteraard ook noodzakelijk aanwezige interesse. In geval van aktie kijkt de kring dan ook vooral naar de massaliteit van de geboden steun, d.i. in hoeverre de meerderheid van de kring zich achter de aktie scheert. De kring zal daarom pas echt radikaal worden indien een ruime meerderheid een eensgezind

standpunt aanleeft, wat de vaak genuanceerde en gematigde toon van kringakties of zelf het gebrek eraan tendele verklaart.

Dit is grosso modo het verschil tussen beiden. Maar er zijn uiteraard andere factoren die het geheel veel gekompliceerder maken dan dit algemeen schema op papier. Zo is er het verschil in houding t.o.v. de aktiekomitees tussen de Kringraad en de Sociale Raad, hoe wel beiden op de kringstructuur gebaseerd zijn, een kontradiktie die al jaren herrie schept. Verder is er het feit dat de kringen via de akademische raden (1) uitlaatkleppen en spreektribunen hebben, die de aktiekomitees ontberen, wat hun mogelijkheden beperkt en ze dus radikaler maakt. Dan is er ook nog het merkwaardige feit dat de vrije verenigingen in de aktiekomitees een grote rol (kunnen) spelen, daar waar ze in de kringen haast niet aan bod komen, wat zowel voor hen als voor de anderen weinig klaarheid schept omtrent hun reële positie in de studentenbeweging van vandaag. De aktie- en de kringenstructuur mogen dan in beginsel als complementaire instituties bedoeld zijn geweest, beide zijn nu zodanig los en uit elkaar gegroeid dat ze naast en tegen mekaar als twee aparte studentenbewegingen bestaan, die zich onderling voort-

durend overliden met verwijten. Zo hoort men vanuit de aktiekomitees vaak de kritiek op de kringen dat ze zich teveel in hun oordeel laten remmen door de apathie van de amorfte massa, zodat ze elk initiatief smoren in een stilzwijgende meerderheid. Sommigen voegen daarbij de grote laksheid en toegevingen, ontstaan door de contacten op de akademi-

sche raden. De kringen van hun kant verwijten de aktiekomitees hun niet-representativiteit, dat ze de apathie niet proberen tegen te gaan, maar eerder gebruiken als uitvlucht om op elitaire wijze hun eigen standpunten door te drijven. Daarbij biedt de manier van werken van de aktiekomitees weinig waarborgen tegen manipulatie door minderheidsgroeperingen.

algemene vergaderingen

Een vraag die zich in de marge van deze discussie stelt is de doeltreffendheid van algemene vergaderingen. Want beide structuren zijn meestal gebaseerd op deze stemmingsprocedure, maar komen haast steeds tot verschillende resultaten, wat wijst op een verscheidenheid bij de aanwezigen. Dit is mogelijk verklaarbaar door het verschil in impact tussen de door velen gekende presidiumleden en de eerder onbekende, want zelden openbaar optredende mensen van de aktiekomitees. Maar ook hier is weer duidelijk dat de geloofwaardigheid van het democratische principe van de beslissen via algemene vergaderingen lijdt onder de Janusfiguur van de studentenbeweging.

De toestanden rond de Batselier hebben het mes dieper in de wonde gedraaid. Op de Akademische Raad en de betoging rond en in de Faculty Club op maandag 13 februari kwam het tot een ontlading: de vertegenwoordigers van de kringen (via de Kringraad) kregen van het aktiekomitee andere eisen voorgeschoteld dan diegene die

hen door hun eigen algemene vergadering waren meegegeven, zodat zich een discussie ontspoon over wie in naam van de studenten mocht en moest spreken. Een thema voor een vaudeville in feite, maar met verreikende gevolgen, want De Somer verklaarde, terwijl hij met het aktiekomitee toch geen rekening hield, nu ook dat hij aan de vertegenwoordigers van de kringen geen geloofwaardigheid meer hechtte. In feite hadden beide studentenbewegingen mekaar dus die dag opgeheven. Daags nadien verscheen er een pamflet waarin de studentenafgevaardigden op de Akademische Raad voor kollektuurs en onbevoegden werden uitgeschieden.

Het zal onderhand al wel duidelijk zijn hoe diep ingeworteld het konflikt zit. En hoe jammer het ook moge wezen, het zal blijken dat de oorzaken teruggaan tot een voor de meeste studenten reeds onbekende tijd, wat niet van aard is om de problemen te vereenvoudigen. 1968 was ook hier het eindpunt en het breekpunt van een evolutie.

'68

Dat jaar luidde in feite het einde van de monopoliserende machtspositie van de vrije verenigingen in Leuven in. Het KVHV, tevoren wel niet langer de enige, maar toch nog de grote dirigent, had zich gediskrediteerd door zijn eigen progressief geesteskind, de StudentenVakBeweging (SVB), uit te stoten en de klok, nadat er jarenlang een versnelde evolutie had plaatsgevonden, tien jaar terug te draaien. De SVB was voorbestemd om de fakkel over te nemen, maar deze bleef steeds aan een hoger intellectueel tempo draaien, op een moment dat alles stilviel, zodat ze zich losgoode van de basis en op de lange duur MLB werd. Daarmee had Leuven geen vrije vereniging meer

waarmee velen zich konden vereenzelvigen.

Het waren de kringen die het ontstane vacuum moesten opvullen. In de jaren zestig waren deze, onder impuls van de gebeurtenissen, uitgegroeid van literair-wetenschappelijke klubjes tot gezellingsverenigingen, die een groot deel van de vroegere ontspanningsactiviteiten van het KVHV hadden overgenomen. Eerst de akties, daarna de toegang tot de nieuwe raden van de universiteit in 1969, maakte hen tot centrale organen van de studentenbeweging, die zich nu ook over de studentenproblematiek gingen buigen. Voor die kringen was de groei echter te snel gebeurd, zodat ze de eerste jaren vooral bezig waren met interne structuuroppbouw, wat betekende dat het vacuum aan de top van de studentenbeweging nog groter werd.

Er bleven nog de aktiekomitees en de volksvergaderingen over. Gegroeid uit de akties van de jaren zestig bleven ze ook na het uitdoven van de studentenrevolte voortleven. De behoefte aan aktie bij de studenten verminderde wel van jaar tot jaar, maar het vacuum aan de top van de studentenbeweging bleef bestaan, zodat de aktiekomitees vrij spel hadden.

volg: p.4 bovenaan

(1) De term "akademische raden" wordt hier gebruikt voor alle inspraakorganen, waarin studenten met universitaire overheden zitting hebben. (Akademische Raad, Groepsraden, fakulteitsraden, departementsraden, onderwyskommissies, enz. - nvdv)

Daardoor, en door het gebrek aan waarborgen tegen manipulatie in de aktiekomiteestruktuur (omdat het systeem in de jaren zestig nu eenmaal goed gewerkt had op een moment dat iedereen medeed), openden zich onverwachte perspectieven voor de geradikaliseerde minderheid, waaronder de nieuwe vrije verenigingen en een serie van akties kon een aanvang nemen.

Komen we nu terug op 1968. Dat jaar was werkelijk het breekpunt: in januari en februari was er de revolutie, waarin SVB de grote rol speelde; in de verzervaktie hielden de militanten hun diskussiedagen, waaruit een strakke partijlijn voortvond kwam; in december volgde dan de aktie om het informatierecht, waarna de tweespalt tussen de "gematigden" (grosso modo de kringen), die ingingen op de toegevingen van de academische overheid, en de "radikalen" (grosso modo de aktiekomitees), die ze verwierpen, duidelijk zichtbaar werd. Na 1970 stabiliseerde zich de toestand: de kringen en de aktiekomitees werden instituties die voortaan elk hun eigen weg gingen. Bij de eerste ging door het zenden van afgevaardigden naar de academische raden en de daartuit noodzakelijke representativiteit, de klemtoon op de massaliteit liggen. Bij de tweede, door het afnemende aantal

Blijft nog het laatste en niet het minste punt van tegenstelling: de ideologie of de visie op de werking van de studentenbeweging. Bij de aktiekomitees ligt duidelijk het accent op de progressiviteit ervan, d.w.z. de studentenbeweging moet in de eerste plaats linksdenkend zijn, pas daarna

aanwezigen, het accent op de interesse. De rest van het verhaal is bekend. Terloops is reeds gewezen op de rol van het contact met de akademische raden bij de kringen. Zoals gezegd maakte de Aktie Informatierecht de zich wel reeds van tevoren aankondigende breuk groter en definitiever. De nadien geboden uitlaatklep voor de kringen was niet van aard de kloof met de aktiekomitees te dichten, integendeel. Maar er was en er is meer: hoe gering ook de vertegenwoordiging, de afvaardiging van studenten op de akademische raden leidt tot een beperkte medeverantwoordelijkheid en de realisaties daarvan uitend zich vaak in compromissen, twee restricties die aan de weerbaarheid van de kringen worden opgelegd. Deze beperkingen bestaan niet bij de aktiekomitees: zij kunnen blijven eisen, zonder vooruitzicht van compromissen. Toch moet na elke aktie aan tafel gezeten worden om tot overeenkomsten te komen, wil men althans een gedeeltelijke inwilliging van de eisen bekomen, en daar begint dan het werk van de kringen. Het verschil tussen de overleg-eisen en de slogan-eisen is dan ook vaak zo groot dat ook hier de breuk in de Leuvense studentenbeweging verder gekonkretiseerd wordt.

visie

rijst de vraag naar de representativiteit. Bij de kringen wordt vooral dit laatste benadrukt, de geaardheid ervan zal dan wel blijken. Ook dit is een oud zeer dat teruggaat tot '68, toen de SVB en het Fakulteitenkonvent (O ironie, de voorloper van de Kringraad) daarover tegen elkaar ston-

den. Het betekent niet dat de aktiekomitees noodzakelijk niet representatief zouden zijn, maar het kan. Het betekent evenmin dat

oplossing?

Een gezamenlijk ontstaan en een uiteenlopend verleden, een verschillende visie (progressiviteit - representativiteit), sfeer (radikaliteit - gematigheid), werking (interesse - representativiteit), afvaardiging (vrijwilligers - verkozenen), uitvoering (aktie - overleg), houding (t.o.v. de vrije verenigingen (medewerking - scepticisme), impact en rekruteringsveld van twee gevestigde instituties, de kringen en de aktiekomitees: het is duidelijk dat hier van eenheid geen sprake is, maar dat integendeel de tweedracht werkelijk geïnstitutionaliseerd is. Men kan zich dan ook de vraag stellen in hoeverre de mogelijkheid van één studentenbeweging nog bestaat. Men zou uiteraard kunnen zoeken in de richting van afbakening van bevoegdheden zodat kringen en aktiekomitees weer komplementair

rose verfstreek

De toon en de bitsigheid van de verwijten waarmee de beide Leuvense studentenbewegingen, de beide gezichten van Janus, elkaar nu overliden, wijzen op de onverenigbaarheid van dit konflikt. Daarom geloof ik niet dat de mogelijkheid tot een oplossing bestaat. De evolutie zoals ze nu aan de gang is, en zoals ze zich reeds heeft voorgedaan in de Rechten (waar men het aktiekomitee buiten spel heeft gezet) en in Wijsbegeerte en Letteren (waar

de kringen niet progressief kunnen zijn, maar de mogelijkheid bestaat.

worden: iets in de zin van de aktiekomitees voor de organisatie van de akties, de kringen voor het overleg erna. Maar persoonlijk stel ik me hierbij de vraag waarom de kringen, die naast de ontspanning (kultuur, sport e.d.) en de studie-aanvulling (kursusdienst, debatten), reeds het dagelijks verdedigen van de studentenbelangen op alle manieren behalve de aktie, dus bijna de ganse studentenwerking, onder hun bevoegdheid hebben, niet ook dit laatste facet tot hun aktiviteitsdomein zouden gaan rekenen en het verbinden met de andere onderdelen van de kringwerking, m.a.w. de link met de aktie zouden mogelijk maken? Waarom dient deze allerlaatste bevoegdheid aan anderen overgelaten te worden en nemen de kringen hun verantwoordelijkheid niet op, i.p.v. zoals nu de tweedracht recht te houden?

eerst de Germanisten, dan de Fillosofen de bevoegdheid van het aktiekomitee hebben beknot), bevestigt dat alleen maar.

Een diepgaand konflikt tussen beide lijkt onvermijdelijk en het zal op korte termijn mogelijk nefaste gevolgen hebben voor de studentenbeweging, maar op de lange duur zeker zijn vruchten dragen. Vandaar dat de grijze tint van dit artikel besloten wordt met een roze verfstreek.

R.Falter

ОБ ЛЮДАХ И ВЕЩАХ

Veto is een pluralistisch blad. • Daarom besloten we de katholieke inslag van de titel van deze rubriek een ander cachet te geven. • Maar zelfs in het Russisch is de inhoud van de titel dezelfde gebleven. • Vraag ons echter niet de zin uit te spreken. • Onze tong zit nog altijd in de knoop van de uitspraak oefeningen.

Waar loopt de administratieve machine trager dan bij de Belgische overheid? • Vraag is echter of de niet-inwilliging van de eisen van de gediskrimineerde gewetensbezwaaarden enkel te wijten is aan het trage verloop van de machinerie, dan wel of er geen kwaadwilligheid van de regering mee gemeed is. • In oktober '77 beloofde de minister Boel een oplossing voor hun (o.m.) financiële problemen. Maar ondanks hongerstakingen en besettingen is er nog altijd niets. • De Politika-bar besloot een soort fonds op te richten, gespijsd door 1 frank surplus op de konsumaties en de afbetaling van de poef. • Deze maatregel lost het probleem niet in de grond op, maar is alleszins een aanbevelenswaardige solidariteitsdaad.

Het hoeft eigenlijk niet gezegd, maar toch. • Deze week begint de officiële lente. • Op den buiten merk je dat aan het getierelieder volgels, de meikever die op vervroegd toernime gaat. • In Leuven houden die bestjes het echter geen halve dag uit. • In Leuven zie je het eerste lentegloran aan de eerste frisse mannelijke student die kortgebroek de

stad doorfietst. • Wat wij, in aanwezigheid van een deurswaarder konstateerden op woensdag 22 februari jl.

De milkbar van Alma II was op 24 februari de ontmoetingsruimte voor een groep feestende oudjes. • Wordt dit Alma-annex niet frekwent gebruikt door de eerste leeftijd, dan kan de 60+generatie er maar plezier aan hebben. • Voorwaar. • Een lovenswaardig Alma-initiatief.

Als het zo doorgaat, kunnen we starten met een apart rubriekje 't Kumulaartje. • Begonnen wordt met minder prettig nieuws voor de betrokkenen. • Prof J. Van Waterschoot, van TEW én CVP-senator, kan fluiten naar zijn vermeende achterstallige wedde als KULhoogleraar. • In 1971 besliste de beheerraad van de KUL fulltime academisch personeel met een parlementair mandaat slechts 5/8 van de normale wedde te betalen. • Na hiermee aanvankelijk ingestemd te hebben, veranderde de prof in '73 van gedachte en haalde de KUL voor het gerecht. • De argumenten van Van Waterschoot als zou de KUL-beslissing een diskriminatie zijn t.o.v. de rijkswaarnemers en dat een parlementair mandaat geen bezoldigde aktiviteit is, werd door de Arbeidsrechtbank afgewezen. • Kumulaers hebben dus niet altijd gelijk. • Straks moet de prof misschien nog een derde jobke zoeken om de kosten van het geding te betalen.

De Nacht van de Poëzie in 't Stuc zit erop. • Eén of andere krant wist echter te vertellen dat het

hier om een Poëzie van de Nachtmantifestatie ging. • Kultuurraad onthoudt deze suggestie alvast voor volgend werkingsjaar.

Aan de RUG was de eerste lentedag zo warm dat een frisse mannelijke student niet in korte broek, maar in compleet adamskoetuum het Overpoortrestaurant doorhoste. • De verschrikkelijke streaker had dus toegeslagen. • Er was echter géén deurswaarder aanwezig om deze eerste lentemanifestatie te controleren.

Het laatste wat een waardig mens van zich laat zeggen is dat hij een varken is. • En toch. • Blijkens onderzoeken in de United States (waar anders?!)) hebben varkens vele gedragingen met de mensen gemeen, en worden ze dan ook als de beste proefkonijnen beschouwd. • Momenteel worden er aan de unief van Missouri onderzoeken verricht naar de zachtigheid van het varken, oasu wo de mens.

't Kumulaartje. • Goed nieuws voor prof Gust Leemans, prof Sociale Wetenschappen én CVP-senator. • Hij mag het nu ook waar maken als voorzitter van het direktiekomitee van de Kredietbank. •

PAASVAKANTIEREGELING IN 'T STUC

Tijdens de Paasvakantie (26 maart - 17 april) zijn de kantoren en ateliers van 't Stuc slechts open tijdens de werkdagen van 9u 's morgens tot 18.30u 's avonds. De bar van 't Stuc blijft elke

Eigenlijk toch gek dat onze staatschouffden altijd spreken van de brains die de Belgische ekonomie moeten voorruithelpen. Maar het is vaak hetzelfde kleine groepje brains die hun neus in alle zaken steken.

Het is nu wetenschappelijk bewezen dat het hart van een verliefd mens niet sneller slaat als het er op aan komt. • Er is dus geen eksklusie meer om bij je eerste liefdesverklaring te stotteren of een rooie kop te krijgen.

Er kwam geen antwoord binnen op de vraag waarom de UCL nu pas de 550ste verjaardag viert. • We weten het dus ook niet en de superdeluxe herdenkingsuitgave van Akademische Tijdingen blijft dus in Veto-bezit. • Als student heb je er trouwens niet veel aan. • De hele publikatie staat vol met speeches van rectoren, foto's van de officiële gebeurtenissen en voor duizenden frank telegrammen van officiële instaties. • Maar op geen milimeter ruimte in het hele boek is iets te merken van studenteninbreng. • Geschiedenis-schrijvers over honderd jaar zullen dus tot hun verbazing vaststellen dat de KUL een instelling was zonder studenten.

dag open van 12u 's middags tot 2u 's nachts, uitgezonderd op Paasdag en Paasmaandag (27 en 28 maart). Het hele gebouw zal niet toegankelijk zijn op vrijdag 31 maart en 1 april wegens onderhoudswerken.

PASSAGE 144

Volwassene (deze verlangde bekroning van een scheppingsdaad, schiet nog heel wat te kort in de betekenis voor wat de intrenstieke verklaring van deze "rijpe" vrucht inhoudt. Tot daartoe.), adolescent, puber, kind, boorling, foetus, ... zijn op het eerste gezicht zo maar niet van elkaar loshangende manifestaties van de mens. Uiteindelijk wordt met deze opsomming van groeistadia het dynamisch karakter van een bewustzijn bedoeld of een manier van integreren van het op weg zijn van elk individu.

III. DE "VERTALING" VAN HET PRENATAAL GEBEUREN

De meesten onder u zullen huiveren en protesteren, wanneer we reeds spreken over een bewustzijn van de boorling. Laten we zijgen hoe ze reageren zullen bij de verklaring dat een foetus een receptief bewustzijn heeft. Deze uitspraak moeten we enigszins verduidelijken aan de hand van de beschrijving van de dynamiek van het primair bewustzijn (dit van de foetus) om alzo het voorgeboortelijke gebeuren als mogelijke schoot van traumata te verklaren.

Uiteraard kunt u begrijpen dat het een onmogelijke opgeve is, zo we objectief willen blijven, door middel van een prenatale analyse-beschrijving de hoger opgestelde premissen te verklaren, aangezien zulke aangelegenheid per definitie niet herhaalbaar is en omdat de problematiek van de analysant een uniek karakter draagt. Daarom zullen we ons beperken tot de beschrijving van enkele voorbeelden die wij voor onszelf kunnen waarnemen.

Dat de foetus ontvankelijk is voor prikkels vanuit zijn onmiddellijke omgeving, zoals het horen van muziek, werd reeds in tal van laboratoria vastgesteld. Een eenvoudig en direct waarneembaar voorbeeld is dat van een wandelende zwangere moeder die van zodra ze ophoudt te stappen, de foetus heftig voelt reageren. Dit protest herhaalt zich ook nog een tijd na de geboorte. De baby zal zich koest houden wanneer de moeder met de wijs schommelt. Sommige volwassenen bewaren dit heerlijk gevoel van schommelen wanneer ze bijvoorbeeld, meestal in kleermakerszit in een konfortabele zetel of op de rand van het bed, een spannend boek lezen. Wat betekent nu eigenlijk dat wegen of gewiegd worden? In het laatste voorbeeld koestert de volwassene zichzelf. Hij beleeft op gelijkaardige manier de geborgenheid van de foetus en voelt zich één en al verbonden met het verhaal van zijn boek. De vrucht in de moederschoot beleeft iets dergelijks met dit verschil dat alles tot zichzelf betrokken is en dat deze paradisijselijke geborgenheid, in normale omstandigheden, gebeurt in de beste condities. De nodige warmte en voedsel, bescherming, enz. is zijn natuurlijk leefmilieu. Hij leeft in een "al-wereld" of misschien beter begrijpbaar: in een alomvattende kosmos.

Wort deze wereld verstoord, door

dat de zwangere moeder een galcrisis krijgt bijvoorbeeld, dan kan deze het ontstaan van ernstige traumata voor gevolg hebben. Tijdens de galcrisis wordt er een giftig gas afgescheiden in de baarmoeder, waarbij verstikkingsgevaar en stuitligging mogelijk zijn. De foetus kan inderdaad nog niet reageren op deze bedreiging van zijn "al-wereld". Het onderscheid tussen zijn eigen ik en het object bestaat niet. De versterking induceert in dat stadium van zijn leven een objektloze alwoede of blinde woede. Deze woede kan men vergelijken met het niet doelgericht krijzen van de baby.

De klassieke psycho-analyse is in haar nosografische (1) ontwikkeling niet verder gekomen, alsof het psychopathogen (2) gedrag het gevolg is van sociale traumata. Wij zijn eerder geneigd aan te nemen dat sociale structuren en in het bijzonder de gezinsfel, in de meeste gevallen van afwijkend gedrag, veel meer het voorgeboortelijk trauma activeren dan dat zij de onmiddellijke oorzaak ervan zijn. Verder laat de prenatale zienswijze de regressie tot een onbeperkt levensstadium toe, waardoor de verwerking van de problematiek een eerder dynamisch karakter verkrijgt in tegenstelling met de klassieke begeleiding, waar de verwerking op een zeker ogenblik een nieuwe levenswijze aan de analysant kan opdringen, met een symbolisch de rug toedraaien. Vele kunstenaars, waaronder H. Bosch wel het meest opvallend voorbeeld is, hebben aan hun voorgeboortelijk leven uitdrukking gegeven door middel van symbolen, gebonden aan het nageboortelijk cultuurhistorisch patroon, waarin ze leefden. Het heeft ons niet te verwonderen dat men vanuit een klassiek analytisch beeld Boschs

(1) nosografie: ziekteleer

(2) psychopathogen: van geestesziekelijke aard

Ik ben geboren uit een hijgen;
dood heb ik voor het eerst het licht aanschouwd
omdat de dood vrouw is.
Omwikkeld in een lijkkleed, in de melk van tederheid.

Het was op die dag nacht van het woord
en het was nacht van de tijd.

Ik was de levende binding tussen een man en een vrouw
die de nacht gesliepen.
Ik heb hem gestalte gegeven.

Mijn geest is verwaasd in een nutteloos lichaam.
Mijn ledematen zweemen vervoerd in het vocht van de liefde.
Een gedachte sijpelt in mijn slaap,
kleur van een verloren paradijs,
schitterend van zachtheid.

Van wie ben ik de droom?

Ik ben het beeld van een steen die in de nacht wentelt
onder de stap van een herder.

Ik bedrink mij van het zachte schokken bij elke pas.
Een poort opent zich blaus door een wind die mijn wangen streelt.
Ik glij naar het kanaal van het leven.

Onophoudelijke tocht waaruit de bleke maan van het verlangen voort-spruit.

Vlees van twee lichamen,
leven van een heuwel gedragen door een krater,
vandaag wijd geopend.

De slaap kust mijn ogen,
sluit mijn vuisten.
Mijn lichaam zindert in een weigering.
Lang is deze weg in mijn geheugen gebeteld.

Een hevig schudden! Een versnipperd lichaam.
De vrouw die mij draagt jubelt van blijdschap.
Ik ben dronken van pijn, onthutst van ontrukking.
Een laatste opwelling van opstand.

Ik ben een wolvin, huilend in de nacht.

Het licht glijdt onder de ronding van de vrucht
waaruit duizend fantomen oprijzen.
Het vlees dat mij draagt barst in honderd zomen.
De duisternis ontwijkt, havet ontzet.

Blinde klaarheid die de aarde vindt.
Het was nacht van het woord en het was dag van de tijd.

Ontwaak!
Je bent beschenken.

Mijn ogen sluiten zich om beter te luisteren.
Teder gepreveld dat mij paait.
Smart van het leven,
Vlaas omsloten door een kreet.

B.

werken niet heeft kunnen decoderen, aangezien de prenatale dimensie in de interpretatie ontbrak. Op deze bladzijde drukken we een conceptie- en geboortebeschrijving af, geschreven door iemand van zeventien jaar en die reeds van haar twaalfde in psychiatrische instellingen vertoef-

de. De tekst op zichzelf heeft geen enkele waarheidswaarde, maar suggereert op ontroerende wijze een voorgeboortelijke realiteit, die van belang is om de dynamiek van prenatale traumata te onderkennen.

Pi Angoiss
(wordt vervolgd)

Literatuur over dit onderwerp vind je in:

PEERBOLTE, M., *Psychocybernetica*, De Bezige Bij, Amsterdam 1971
Eros als bevruiding, agressie en de twee seizoenen, Drieboek, Amsterdam, 1970

De schommel van Krishna, De Kosmos, 1971
"Psychic energy in psychoanalysis, parapsychology and religion", in *SYSTEMATICS*, 9, N° 4, 1972
"Synchronicity and complementarity with regard to life", id., 10, N° 3, 1973
"Synthese en analytische psychotherapie", in *SYNTHESE ALS ARTIE-MODEL*, van Gorcum, 1972
Poemandres, Ankh-Hermes, Deventer, 1974
"Psychic energy", in *SERVIRE*, Wassenaar, 1975
"Meditation for schoolchildren", in *MAIN CURRENTS IN MODERN THOUGHT*, 24, N° 1, 1967

PEERBOLTE, M. en BRUINS, B., *Mathura, liefdesyoga en kosmisch bewustzijn*, Arcanum, Amsterdam 1972

PEERBOLTE, M. en GAYOMARD, *Euthopia*, De Nederlandse Boekhandel, Antwerpen, 1976

PEERBOLTE, M., *Kosmisch existentialisme*, Koan 1, Meise

KRINGRAADNIEUWS

We proberen kort de interessantste aandachtspunten - aan bod gekomen tijdens de laatste kringraadvergaderingen - weer te geven.

De laatste Groepsraad der Humane Wetenschappen was voor een groot stuk gevuld met de bespreking van de studiebegeleiding en het studierendement in het kandidatuuronderwijs. Daarbij bleek dat het aantal mislukkingen in de 1ste

kan nog steeds toenam en dat de verbeterde begeleiding vanwege het monitoraat daar niet veel aan verhielp. In een volgende Veto wordt daar uitvoerig op terug gekomen, teneer daar de Groepsraad daaromtrent een interessant project tijdens volgend academiejaar plant.

De motie van de Verontruste Historici aangaande het *Statuut van 't Katholiek Onderwijs* werd na amen-

dering door 9 kringen onderschreven; de andere onthouden zich nog op dit moment.

Uit een tussentijdse evaluatie van de Kringraadwerking resulteerde een betere praktische werking en het vooropstellen van een aantal concrete doe-voorstellen.

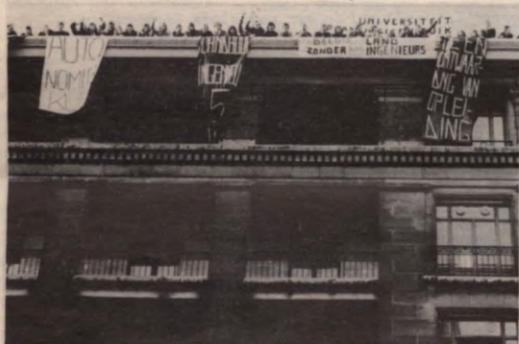
Tijdens een extra-kringraad werden aangeande de zaak De Batselier, de academische graden en het probleem van de thesisstudenten na ruime discussie de stand-

punten t.o.v. de A.Read bepaald.

Tenslotte werden een aantal concrete richtlijnen meegegeven met betrekking tot de nakende kringverkiezingen en werd het nut van de *facultaire inspraakorganen* bevestigd op voorwaarde dat de studentenaafvaardigden voldoende gemotiveerd en geïnteresseerd zijn; de voorbereiding degelijk is en de aanwezigheid stipt en mits er naar continuïteit en LT-visie wordt gestreefd.

LANDBOUW EN VTK PRATEN OP HOOG NIVO

Op woensdag 1 maart besetten studenten van de Landbouwkring en van VTK de achtste verdieping van het kabinet van de minister van Onderwijs. Met deze vreedzaam verlopen actie, maakten ze via spandoeken duidelijk waarom het ging: protest tegen de voorgenomen hervorming van het universitaire onderwijs en de grotere inmenging van de overheid in de universitaire aangelegenheden. Tijdens de bezetting kwam er een onderhoud tot stand met kabinetschef Colenbunders (bij gebrek aan minister Ramaekers). Hieronder het verslag ervan.

Deer noch Landbouwkring, noch VTK een onderhoud toegezegd kregen of antwoord op hun brieven, besloot het aktiekomitee van de Landbouwkring over te gaan tot een bezetting van het Ministerie van Nationale Opvoeding. Hierbij werden zij gesteund door een 25-tal VTK-ers. Op woensdag 1 maart stond Colenbunders ons (2 boers-kotters en 2 VTK-ers) een min of meer gedwongen onderhoud toe.

Wat er nu veranderde aan de opleiding van de Landbouwingenieurs scheen hij niet te weten. Niet vermeld in het werkdokument, dus in principe terugvallen op 4 jaar, gaven wij uiting over onze ongerustheid over de toekomst van deze richting. Hij wist ons echter gerust te stellen: "als jullie in hetzelfde geval zitten als de Burgerlijk Ingenieurs, dan zie ik niet goed in waarom dit nu zou veranderen." Dat in België de Ingenieurstitel eenzijdig zou afgeschaft worden, enkel en alleen om tot een uniformisatie van de academische graden te komen, werd door sommigen als een zwak argument bevonden. Hierop wist Colenbunders alleen maar te vertellen: "Daarin verschillen wij dan van mening." Doch volgens deze creatieve ambtenaar is de Ingenieurs-titel de enige nog te verdedigen titel met ernstige argumenten.

Voor het behalen van de titel wense hij ook niet het Angelsaksisch systeem (5 jaar studie + 3 jaar stage) in te voeren. De "vader" van de Industriële Ingenieurs wezen wij op de tegenstrijdigheid (?) in zijn beleid: de opleiding van de Technisch Ingenieurs werd van 3 op 4 jaar gebracht, deze van de Landbouwingenieurs van 5 op 4. Waar zou dan nog het verschil liggen? "Gij moogt dit niet zo interpreteren, dit is maar een werkdokument" (???) Af en toe verschool hij zich blijk-

baar achter het feit dat niet hij beslist, maar het parlement. Geruststellend nieuws voor de studenten Geneeskunde was dat dezen met hun studieduurverkortung dezelfde rechten op de uitoefening van een praktijk zouden blijven behouden. Er is geen gevaar over te gaan naar het Nederlands systeem met geneesheren "met" en "zonder" praktijk.

Dat de derde cyclus nu erkend wordt schept volgens Colenbunders geen gevaar. Het doctoraat dient enkel voor een academische loopbaan (wetenschappelijk onderzoek). Het huidige studiebeurzensysteem voor doctoraatskandidaten zou niet vernaderen.

Het gebruiken van meer "syndicale" taal op het onderhoud met een kabinetschef is blijkbaar uit den boze. Zo weigerde onze geschokte gastheer te antwoorden op de opmerking als zouden de kleinere richtingen als Godgeleerdheid "gekelderd worden". Tevens maakte hij van de gelegenheid gebruik om naar zijn kostbare tijd en zwaarbelaste agenda te verwijzen, zodat hij nog maar 2 minuten (uiteindelijk werd het nog een kwartier) op onze vragen kon antwoorden. De vraag werd echter door één zijner gasten hernomen: "Worden kleinere richtingen zoals Godgeleerdheid niet bedreigd?" "Nee er mag steeds 1 richting in het Nederlandstalig gebied blijven bestaan." Zelfs als zijn er maar 2 studenten voor oosterse talen of spijkerschrift, dan nog worden deze cursussen aan één van deze universitaire instellingen behouden. Zo kan Wijsbegeerte van verschillende strekking (VUB - KUL) gedoceerd worden aan meerdere universiteiten bij een te klein aantal studenten. Maar het zou maar al te gek zijn dat voor enkele studenten men in elke universitaire instelling een volledige richting uitbouwt.

Bij het verdedigen van de werking van De Somer en zijn kollega's in de Rektorenkommissie oogstten we weinig succes. Op het kabinet vinden ze dat de Rektorenkommissie slecht werkt en de VLIR zijn boekje te buiten gaat. "Ik heb noch de rektoren, noch de VLIR om advies gevraagd, doch wel gericht aan de beheerders van de verschillende universiteiten. (Wel hebben de raden van beheer het advies van de VLIR gevraagd.) Het werkdokument was niet vermeld door een motivering omdat Colenbunders dit pas achteraf wense te doen zodat hij hierbij rekening kon houden met de kritieken. De "ondemokratische werking" van de rektoren was de voornaamste hinderpaal om samen met hen dit werkdokument te bespreken.

Nationale Opvoeding zal de tekst nu aanpassen zodat deze "toeval-lig" rond de examenperiode in het parlement kan verschijnen. Om de waarde van het onderhoud te illustreren volgt nu deze één van de vele staaltjes van deze doorwinterde topambtenaar die op onze vraag: "Wat is daarvan nu waar?" simpelweg antwoordde: "Daar is niets van waar, dit is alleen mijn persoonlijke mening". Was het niet dat de persoonlijke mening van de heer Colenbunders doorgaans meer gewicht in de schaal legt dan deze van één of meerdere parlementsleden dan hadden we beter gekandeerd op het balkon, waar 75 studenten nu nog goede herinneringen aan overhouden.

Landbouwkring & VTK

ROND DE GENEESKUNDEPOT

Reeds geruime tijd terug stelde een der artsensyndicaten voorop de studies van huisartsgeneeskunde met twee jaar te verlengen; wat later werd het voorstel gedaan 100 à 200 uren bijscholing. Om na te gaan welke gevolgen deze voorstellen voor het Leuvense programma in Geneeskunde kunnen inhouden, werd een curriculum-commissie ingesteld. Deze laatste heeft tot op heden nog omme-gens niets uitgewerkt en lijkt niet van plan een voorstel van 'globale' hervorming te doen.

Omwille van dat reeds jaren rond de pot draaien voerden een aantal studenten - geneeskunde woensdag 1 maart een ludieke actie gekoppeld aan het uitbrengen van een degelijke brochure (Medische Opleiding, te bekomen bij Medica - Tervuurse straat 7).

Wij geven hieronder hun persmededeling - zij het in verkorte versie - weer.

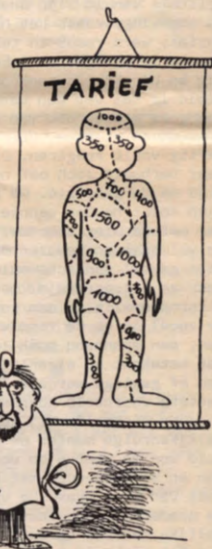
Sedert een viertal jaren maken de studenten geneeskunde (ook binnen I.N.U.K.) volgende bedenkingen op het nationaal gezondheidsbeleid :

13 ministeries nemen hierover beslissingen; van een duidelijke structuur en een goede coördinatie kan dus geen sprake zijn. Belangengroepen, artsensyndicaten en de farmaceutische industrie eerder dan de noden van de bevolking bepalen het beleid (bv. de inhoudelijke herwaerding van de huisartsfunctie wordt omgebogen tot een zuiver financiële herwaerding).

Vraag en aanbod zijn veranderd: sinds de jaren '50 werd algemeen ingezien dat ook de psychische & sociale factoren een belangrijke rol spelen in het huidige gezond-zijn. Dit noodzaakt een meer 'integrale gezondheidszorg'. Hetgeen op zijn beurt een samenwerken van de verschillende gezondheids-werkers met zich meebrengt. En daarom moet de huidige medische opleiding grondig wijzigen. Een andere discriminatie in onze gezondheidszorg ligt in het feit dat de lagere klassen een grotere behoefte aan verzorging behoeven, terwijl het aanbod vooral is afgestemd op de hogere sociale klassen.

In de faculteit Geneeskunde (KUL) zijn reeds lang een aantal groepen aan het werk om de hernieuwde taken voor huisartsen (en specialisten) te formuleren en te propagieren. Ondanks de vele moeibeloften van de profren, werd alles op de lange baan geschoven - om niet te zeggen tegengewerkt. Daarop werkten de studenten een concreet voorstel tot hervorming van de kandidaturen uit en dienden dit in op de faculteitsraad. Dit werd zonder discussie van de tafel geveegd en dit omdat ze vreesden een aantal jaaruren te verliezen, dat het wetenschappelijk karakter van de opleiding zou verloren gaan, omwille van hun conservatisme en immobilisme ...

Elk van deze opmerkingen werd nochtens duidelijk in het studentenvoorstel weerlegd.

KRIS BRACKE

De studenten eisen dan ook :
 curriculumhervorming met het behoud van de 7 jaar;
 geen versuwing van de studie-druk;
 geen inmenging van beroepsverenigingen en farmaceutische industrie;
 inbouwen van een permanente feedback-controle over zowel de vorm als de inhoud van onderwijs bespreking en stemming over het studentenvoorstel op de extra-faculteitsraad van 15 maart a.s.

Namens Medica,
 Werkgroep Medische Opleiding
 Werkgroep Gezondheidszorg.

foto's: L. Cardinaels

HET EGMONTFEUILLETON

Graaf Van Egmont is waarschijnlijk één van de weinigen die er in geslaagd is om, vier eeuwen na zijn dood, terug tot leven te komen, en om, nu bijna een jaar, via de krantekoppen, gratis publiciteit te krijgen. Het staat echter nog niet vast hoe lang hij van dit gunstregime in de dodencel zal kunnen genieten; de onthoofding van Egmont is tot op dit moment uitgesteld geworden. We weten dus nog niet zeker, of Egmont eens te meer zal geëxecuteerd worden, dan wel of hij gratis zal verkrijgen van zijn "meerdere". Laat ons even de doodstrijd van Egmont overlopen.

Op 24 mei 77 openden de kasteelheren de poorten van hun paleis waar, volgens hen in een historisch moment, een gemeenschaps-pakt werd ondertekend, dat uiteindelijk pacificatie tussen de gemeenschappen en een vereenvoudiging van de instellingen zou brengen. Groot was hun verwondering, als zij de volgende dag vaststelden dat de Vlaamse pers unaniem (uitzondering van het Belang van Limburg) grote vraagtekens plaatsten achter de verworvenheden van het pakt. De franstalige pers reageerde ook unaniem, maar dan in positieve zin. Toch ging alles zeer snel: partijcongressen werden gehouden, en op 17 juni 77 vroeg en kreeg de regering het vertrouwen van het parlement om dit pakt uit te voeren. Vele Vlaamse parlementariërs verklaarden echter dat zij "met de dood in het hart" hun stem hadden uitgebracht. Tijdens de zomer 77 werd het duidelijk dat de kritiek tegen dit pakt niet enkel vanuit bepaalde Vlaams-Brabantse hoeken rond het inschrijvingsrecht, maar ook juristen, politologen en economen verklaarden dat de autonomie in de eerste plaats zou ten goede komen aan het Brusselse gewest, dat de Vlamingen 25.000 werkplaatsen zouden kunnen verliezen bij een eventuele wijziging van de taalwet, en dat de kies-hokjes binnen vier jaar evengoed in het magazijn zouden kunnen blijven staan, vermits de heren partijvoorzitters beslist hadden dat de huidige regeringscoalitie het land acht jaar zou blijven besturen. En er was nog meer, want Schiltz had niet gelijk toen hij zei dat het maar eens gedaan moest zijn met al die hetze tegen het Egmontpakt. De "entente cordiale" zelf vertoonde van binnen barsten, waarvan men zich nu afvraagt of de oorzaak geen productiefout was, te wijten aan de slechte machine die het produkt gemaakt heeft, eerder dan door de slagen die het hulpeloze kind heeft moeten ontvangen. Deze barsten gaan niet enkel over de inhoud van het pakt, maar ook over de te volgen procedure. Op het FDF-kongres vroeg Clerfayt het inschrijvingsrecht in Meise, Tervuren... En staatssecretaris De Bondt verklaarde dat het inschrijvingsrecht onaanvaardbaar is. Het nachtelijk Egmontberaad werd daarop verdergezet met nieuwe besprekingen. In september 77 werd een ministerkomitee ad hoc, bestaande uit vijftien ministers en twee staatssecretarissen, samengeroepen. Later werd nog een nieuw comité opgericht waarin ook de partijvoorzitters zouden zetelen. Dan kwamen de Stuyvenbergbesprekingen, wat later de onderhandelingen in de Wetstraat, het vademecum, en als voorlopig slot, de aanvullende regeringsverklaring in het parlement. De partijvoorzitters zijn zich zeer goed bewust van deze bar-

sten, die weleens een grotere rem op de uitvoering van het pakt kunnen zijn, eerder dan de kritiek van buitenaf. De medicijnen om deze barsten te lijmen zijn verschillend: het FDF, dat reeds tijdens de Egmontonderhandelingen beseftte dat het de beste tijd achter zich heeft, tracht vast te houden wat het gekregen heeft. Deze partij wenst helemaal geen nieuw gesprek. "Door de verschillende interpretaties heropent men de discussie, en dit is strijdig met de pacificatiegeest van het pakt" (Spaak). Men wenste nog voor het einde van 77 te starten met de uitvoering van de eerste fase van het pakt. En vandaag betwist het FDF het democratisch amendementsrecht van het parlement. De Vlaamse partijvoorzitters weten dat de unitaire staat wordt gesloopt, maar beseffen nu ook dat zij daarvoor toegevingen hebben gedaan die niet wederzijds zijn. Zij voelen zich steeds meer teruggetrokken op een eiland en zoeken daarom ook de nodige steun die zij in de eerste plaats bij elkaar vinden. Het triumfalisme waarmee zij de nieuwe verworvenheden uitbezuinden, de ijver die zij aan de dag leggen om te verklaren dat dit zeker en vast federalisme is (Schiltz noemde de verklaring van Tindemans dat dit pakt geen federalisme is een tijdelijke inzinking), en de arrogantie waarmee zij én de Egmontopposanten én de parlementariërs én de pers behandelen, behoren tot de tactiek om de toegevingen die er achter schuil gaan te verdoezelen. De teksten van het Stuyvenbergberaad dat op 18 januari 78 eindigde, werden slechts op 1 maart vrijgegeven. Manu Ruys schreef in De Standaard dat het gedrag van de Vlaamse partijvoorzitters veel gelijkenis begint te vertonen met dat van een Latijnsamerikaanse junta. Het doel van de strategie is de buitenparlementaire kritiek te breken. Met zeer technische en ingewikkelde redeneringen tracht men zand in de ogen te strooien. Als dit niet lukt, dan gaat men nog eens terug rond de tafel zitten, waarna men verklaart dat er een stap vooruit is gezet, om zo stilaan de kritiek af te brokkelen. Men wil de "enggeestige kritikasters" tonen wie de meesters zijn, men wil hen eerst moe maken, dan in slaap sussen. Tot hiertoe is deze slaapdrank nog niet sterk genoeg gebleken. En niets zegt dat, als deze kritiek verdwijnt, de uitvoering van het pakt niet zal struikelen op de barsten binnen de regeringscoalitie, die tot echte scheuren kunnen groeien. Maar deze kritikasters hebben wel bereikt dat de partijvoorzitters worden gedwongen steeds verder te onderhandelen, want de Vlaamse gemeenschap stelt nog vele vragen bij het pakt zoals het nu bestaat. Daarom is het vertrouwen dat het parlement aan de regering heeft gegeven geen eindpunt, maar de voortzetting van een gesprek dat nog lang kan duren. De Vlaamse studenten moesten daarom ook deelnemen aan dit gesprek tussen partijvoorzitters, parlementariërs en andere volksgroepen.

Greet Merckx, AVO-KUL

ACADEMISCHE RAAD

Voor zover nog niet eerder in Veto apart vermeld, geven we een summer overzichtje van de belangrijkste agendapunten van de drie laatste zittingen van de Academische Raad.

Omdat de werkmiddelen van de K.U.Leuven t.o.v. '77 met 1/3 gestegen zijn, werd het mogelijk 'het AWP-bestand in beperkte mate (50 mandaten) uit te breiden, belangrijke onderzoeksprojecten beter te financieren, de werkmiddelen voor de faculteiten te verhogen en gemakkelijker de dure basisuitrusting te vervangen'

In de richting Pedagogische Wetenschappen werd een nieuw programma *Onderwijskunde* uitgewerkt. Het werd op weinig geestdrift onthaald door de Raad omdat het voorstel vroeg om een AWP-expansie en eerder in een postgraduaat-jaar (specialisatie) thuis-hoorde. Toch hopen we dat dit programma weldra opgenomen wordt binnen de gewone licentiejaren.

Wel ging de Raad akkoord dat de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen aan Prof. Argynis een ere-promotie zou toe-kennen.

Tegenover de voorstellen rond de *Academische Graden en de Open Universiteit* uitte de Raad heel wat kritische bemerkingen. Wel staken in beide onderwerpen een aantal goede principes die nader uitgewerkt dienen te worden.

Er werd nogmaals op gewezen dat kredieten voor vervanging van de verouderde *didactische* apparatuur geen andere bestemming mo-

ten krijgen!

Uit de reeds voorhanden zijnde evaluatierapporten omtrent de *beleidsstructuren van de K.U.L.* werd (door de rector) geconcludeerd dat er teveel vergaderingen zijn (die dan nog stroef en inefficiënt verlopen), de administratieve rompslomp te groot wordt en de afstand tussen het beslissings- en het uitvoeringsniveau verruimt, dat de benoemingsprocedure m.b.t. het A.P. te omslachtig is... Wanneer de overige rapporten voorhanden zullen zijn, zal naar oplossingen worden gezocht.

In verband met de *licentieverhandelingen* werd door Servotte een nota aan de decanen toegezonden; daarin werd principieel vooropgesteld dat de eindexamens aan het voorleggen van de verhandeling zou gekoppeld worden. Dit kan worden mogelijk gemaakt door de eisen - zowel kwantitatief als kwalitatief - minder hoog te stellen, door het programma van de 2de licentie te verlichten - met eventueel een verzwaring van de 1ste licentie -, door reeds in de 1ste licentie promotor en onderwerp te laten kiezen... Wat betreft de *thesistudenten-doppers* werd via overleg van de academische overheid met 't RVA bekomen dat alleszins tot juli '78 studenten in deze situatie niet meer geschorst worden - eventueel zou deze regeling ook blijven gelden voor zij die nu in de 2de licentie zitten. Hun nakomers moeten alleszins niet meer op deze 'gunst'maatregel tellen.

DE BATSELIER

Omtrent de zaak van Prof. De Batselier werd door deze laatste een nieuw voorstel tot oplossing gedaan. Er wordt een "begeleidingscommissie" samengesteld met psychologen, psychiaters... van zowel binnen als buiten de K.U.Leuven die ten persoonlijke titel aan die commissie willen meewerken en het project helpen uitbouwen en begeleiden. Na een 9-tal maanden brengt de commissie een verslag over haar werkzaamheden en bevindingen uit. Indien deze voorstellen NIET aangevaard worden of indien wordt overgegaan tot een administratieve degradatie (buitengewoon hoogleraar), dan zal Prof. De Batselier onmiddellijk de toepassing van de procedure (tuchtraad) eisen."

Dit voorstel werd door De Somer (en de meeste decanen) niet aangevaard omdat hij niet kon dulden dat mensen van buiten de KUL in die commissie zouden zetelen - hetgeen afbreuk zou doen aan de bekwaamheid van de Leuvense professoren.

Nieuw is het argument dat Steven zijn leeropdracht niet (behoorlijk) uitvoert - alhoewel decaan Van Dievoet beweert dat hij nooit klachten daaromtrent vernomen heeft.

Het bureau van de Academische Raad zal een onderzoek omtrent dit laatste feit instellen en de mogelijkheid zit erin dat Steven dan tot buitengewoon hoogleraar wordt benoemd.

Zieke leden? Kranke geest? De dokter heeft voor elke griep een pil.

AKTIVITIPS

Wegens de Paasvakantie en het geringere aantal activiteiten in Leuven is er bij dit nummer geen aparte "Aktiviteitips". Hieronder worden de activiteiten opgenomen tot 17 april.

MAANDAG 20 MAART

20.30u: Klassiek concert: PANDORA EN CANTILENE, in 't Stuc. Org. Kultuurraad. 80 (steunkaarten: -20, CJP en TTT: -10)

tot 24 maart

12-19u: Tentoonstelling: BEELDHOUKUNST EN AUBACHTEN door leden KULeuven in de pauzekamer Nieuwbouw Wijsbegeerte & Letteren (Blijde Inkomststraat 21). gratis.

20u: klassiek concert: JOHANNES PASSION (J.S. Bach) in de kapel

van het H.Hartinstituut (Naamsesteenweg 355 Heverlee) mmv Christine Harvey, Ria Bollen, Roland Buikens, Peter Jeffes, Bernard Kruijzen, Henk Smit, hoor van het Lemmensinstituut; algemene leiding: Paul Schollaert. Plaatsbespreking 016/23.39.67. Prijzen: 200-250 (2de rang), 300-350 (1ste rang).

20u: VORMINGSVERGADERING Nieuwe Brug in 't Stuc.

DINSDAG 21 MAART

20.30u: Pophconcert TYLA GANG, in de Grote Aula. Org. Kultuurraad. 100 (steunkaarten: -20, CJP en TTT: -10)

20u: Film: UNION MAIDS (J.Reichert usa) met aansluitend debat mmv Marijke Colle, Leen van Damme (abvv) en ACV-militante in A.V. 01.12. Org. DAF-Leuven en Vrouwenhuis. 40 fr.

20u: VORMINGSVERGADERING AIB in 't Stuc.

WOENSDAG 22 MAART

20.30u: Toneel: MIJN BOOG ZET IK IN DE MÖLKEN door De Vrije Ruimte in 't Stuc. Org. Kultuurraad. 80 fr (steunkaarten:-20, CJP en TTT: -10).

20u: Film: L'HEURE DE LA LIBERATION (H. Snour - Libanon) in A.V. 01.12. Org. DAF-Leuven en Vrouwenhuis. 40 fr.

20u: Klassiek concert: JOHANNES PASSION (zie maandag 20 maart)

DONDERDAG 23 MAART

20.30u: Folk: SWAN ARCADE in 't Stuc. Org. Kultuurraad. 60 (steunkaarten: -20, CJP en TTT: -10)

15u: Film: ANDREI ROUBLEV (A. Tarkovski - USSR) op 8ste verdieping Nieuwbouw Wijsbegeerte & Letteren. Org. KVHV-Kultuur met inleiding door prof. Voordeckers. 25 fr.

11u: Gastkollege: MARXISME ET ANALYSE ECONOMIQUE door prof. S. Latouche in Handelskot, lok. 00.10. Org. Polek.

ZONDAG 26 MAART

15u: Poppentheater: DE KIKERKISTEN door BKT en R. Van het Groenewoud, in 't Kersouwe. 30 fr (CJP: -5)

DINSDAG 28 MAART

20u: VORMINGSVERGADERING AIB in 't Stuc.

ZONDAG 2 APRIL

15u: Poppentheater: DE NIEUWE GRILLEN VAN DE GRILLENKONING door Taptoe (Gent) in 't Kersouwe. 30 fr (CJP: -5)

DINSDAG 11 APRIL

20u: MEDIKA-REVUE in de Stads-schouwburg. Voorverkoop kaarten: Medika-bar.

WOENSDAG 12 APRIL

20u: MEDIKA-REVUE (zie 11 april).

wegwijzer

V.V.S.-KONGRESSEN

De VVS-kongressen gaan onder volgende modaliteiten door:

1. Programmateksten: de programmateksten van alle opkomende strekkingen (zowel regionaal als nationaal) moeten ten laatste op 15 april ingeleverd zijn op het nationale VVS-sekretariaat. Er wordt gevraagd, naast het volledige programma, ook een samenvatting van 1 bladzijde binnen te brengen (voor publikatie in de Roje Reu). Om eventuele moeilijkheden te vermijden worden de teksten best aangetekend opgesteld.
2. Data: de regionale kongressen gaan door op 24, 25 en 25 april (juiste datum en plaats per centrum wordt opgegeven in een volgende Roje Reu). Het nationale kongres heeft plaats op 29 april.
3. Geld: het tendensprogramma wordt gedeeltelijk door VVS gedragen. Nationale tendensen zijn deze die in minsten 4 van de 6 centra (Antwerpen, Brussel, Gent, NUHO, Kortrijk, Leuven) opkomen;

de bijdrage van VVS bedraagt 25% van de kosten met een maximum van 2000 fr. Regionale tendensen zijn de andere; ook zij krijgen 25%, met een maximum van 300 fr per centrum. Het spreekt vanzelf dat de kosten met bewijsstukken (propagandamateriaal, facturen) moeten gestaafd worden. De betaling gebeurt achteraf.

4. Reglement: het kongresreglement, goedgekeurd op de kongressen van 74, ligt ter inzage op het VVS-sekretariaat, en zal ook tijdens het kongres kunnen geraadpleegd worden. Alle andere mededelingen i.v.m. de kongressen gebeuren uitsluitend via de Roje Reu.

VVS
Dansaertstraat 76
1000 Brussel

In de mate van het mogelijke zal Veto de kongressen vooraf en achteraf volgen - n.v.d.r.

SOCIALE EN HUMANITAIRE STAGES

Om studenten kennis te laten maken met een arbeidsmilieu, en in toepassing van het "Onderling Hulpbetoon- en Opleidingsplan voor Studenten" ("plan BOZIC"), stelt het Universitair Comité voor Solidariteit, in samenwerking met de RVA studenten in de gelegenheid een SOCIALE STAGE door te maken, met dezelfde arbeids- en loonsvoorwaarden als de arbeiders. De duur van de stage is 3 weken (dus zeker geen vakantiejob!), men

VOOR STUDENTEN IN ODERNEMINGEN

moet minimum 18 zijn en kandidaturen moeten via daarvoor bestemd formulieren ingediend worden. I.v.m. aard en plaats van bedrijf wordt in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de keuze van de stagiair. Formulieren zijn te verkrijgen op het A.S.R.-sekretariaat.

Verdere informatie:
Universitair Comité voor Solidariteit
Kongresstraat 40
1000 BRUSSEL
02/217.36.71

BLOKWEK IN ANSEREMME (26 MAART - 1 APRIL)

Studenten die van de rust en de stilte van de omgeving van Anseremme willen genieten om te studeren, en dat samen met anderen willen doen zodat er tijdens de rust-pauzen al eens een gesprek kan loskomen of een prettig spel, een wandeling, om te ontspannen, kunnen van zondagavond 26 maart af tot en met 1 april (12u) terecht

in Hotel Britannique te Anseremme. Begeleiding: Annelies Coebergh en leden van de Werkgroep Anseremme. Inschrijven vóór 24 maart op het sekretariaat van U.P.

J. Stasstraat 2
3000 Leuven
016/22.68.08

ITECO: ORIENTATIESESSIE VOOR VRIJWILLIGERS-ONTWIKKELINGSWERKERS

Op 7 (vanaf 18u) tot en met 9 april e.k. organiseert ITECO (Internationale Technische Kooperatie) een oriëntatieweekend voor vrijwilligers-ontwikkelperswerkers in Opwijk (Ontmoetingshuis, Kloosterstraat 40).

Dit weekend vormt het eerste luik van de vertrekcyclus van Iteco. Deze cyclus is ingericht voor die mensen die verder de weg opgaan naar een eventueel vertrek toe. De cursus sluit aan op de basis-cursus waarin de algemene samenlevings- en ontwikkelingsproblematiek besproken werd. Het is dan ook aangeraden eerst de basis-cursus gevolgd te hebben.

De inschrijving wordt slechts effectief na overschrijving van de deelnemingsbijdrage (700) aan Iteco, en kan tot 24 maart e.k. In

de prijs is begrepen: inschrijving, maaltijd en verblijf, documentatiemap (Iteco wenst niet dat de deelnemersprijs iemand zou beletten deel te nemen aan de cursus wie hieromtrent moeilijkheden heeft, kan een gemotiveerde aanvraag tot bijdragevermindering insturen.)

Voor deelname moet men minimum 16 jaar zijn, zich ertoe verbinden. alle activiteiten mee te maken en de overnachting als een verplichting aanvaarden. De ingeschrevenen ontvangen een gedetailleerd programma en een verminderingskaart voor de spoorwegen.

Verdere informatie:
ITECO
Oude Houtlei 19
9000 GENT
091/23.28.95
rek.736-4020264-66

EGMONT-STUYVENBERG-DOSSIER CVP-JONGEREN STUDENTENPLOEG KULEUVEN

In een brochure van 21 bladzijden brengen de CVP-Jongeren Studententploeg KULEUVEN bemerkingen op het Egmontpakt. Vier stellingen bepalen de visie op het pakt: 1. de kommunautaire opvatting van de onderhandelaars is voorbijgeestreefd; 2. door de storende tussenkomst van FDF-Brussel worden onderhandelingen over een volwaardig federalisme onmogelijk; 3.

het tijdstip van de onderhandelingen was nog niet opportuun; 4. de Vlaamse partijzitters hebben het contact met hun basis verloren. De brochure is zo samengesteld dat op de even bladzijden de uittreksels van het pakt en op de oneven de bemerkingen staan. Verkrijgbaar bij:

CVP-Jongeren KULEUVEN
Parijsstraat 42
3000 Leuven

VETO

KOPIJ

Veto 15 (verschijnt rond 17 april) artikels, reakties e.d.: tegen maandag 3 april om 12u op 't Stuc.

Toelichting en data voor activiteiten tussen 17 en 30 april: tegen vrijdag 7 april op 't Stuc. Veto 16 (verschijnt rond 1 mei): artikels, reakties e.d.: tegen maandag 10 april om 12u op 't Stuc.

REDAKTIE

Veto 15: maandag 20 maart
Veto 16: maandag 17 april, telkens om 14u op de late verd. van 't Stuc.

ABONNEMENT

volledige jaargang 4: 150 fr (100 met steunkaart Kultuurraad) jaargang 4 vanaf nr.9: 100 fr (75 met steunkaart Kultuurraad) los nummer: 15 fr.